

Прощавай, дитинство.

Дійові особи:

1. Лісовик - Юрків
2. Водяник - Штойко
3. Страшко - Подольський
4. Кікімора – Давид
5. Жовта Шапочка - Сорока
6. Мальвіна - Вітик
7. Буратіно – Гаврих
8. Ведучий – Качур
9. Ведуча - Кеньо
10. Жаба – Модла
11. Яга – Духно
12. Карлсон – Голяк
13. Лисиця Аліса – Басараб
14. I учень- Гелій
15. I учениця - Омелян Оля
16. II учениця - Омелян Ярина

КАРТИНА I

(Гниле болото або лісова хаща. Виходить Лісовик. Кує зозуля.)

Лісовик (Юрків): Отакої, знов я повинен чекати цих нездар. Водяник, ти де?

Водяник (Штойко): (вилізає з болота): На місці я, Лісовик, не галасуй. І Страшко давно тебе чекає.

Страшко (Подольський): Ага...(злізає з дерева)

Лісовик (Юрків): Так, що ми сьогодні зробили. Перший я. На лося дерево звалив? Звалив. Дітей в темний ліс заманив? Заманив. Ще гриби у кошику Червоній Шапочці підмінив на мухомори...

Страшко (Подольський): Супер...

Водяник (Штойко): Я, я, зараз я!! Човен з рибалками перевернув, пловцям п'ятки лоскотав. Вони трохи не втопилися! Сомів та щук посварив. Така велетенська бійка була! Сила!

Лісовик (Юрків): А ти, Страшко?

Страшко (Подольський): А я, а я...А я як вийшов ...Всі одразу впали...Мабуть злякалися.

Лісовик (Юрків): Де там наша Кікімора ходить. Постійно запізнюється на збори.

Водяник (Штойко): Та вона, мабуть на черговому кастингу. Все хоче у зірки потрапити.

Лісовик (Юрків): Уявляю: наша Кікі в «Україна має талант» або в «Х фактор» — ой, не можу...

Страшко (Подольський): Ні! Ні! Нехай краще її візьмуть у якийсь серіал. Наприклад : «Моя прекрасна няня»

Лісовик (Юрків): Та ні! «Не родися красивою»

Водяник (Штойко): А родися Кікіморою...

(Всі сміються. Прибігає Кікімора. Всі замовкають і шикуються.)

Кікімора (Давид): Хі-хі. Привіт, хлопчики. Що ви тут робите? Хвастаєтеся один перед одним. Пустуни та ледацюги.

Водяник (Штойко): Та я тобі за такі слова .

Кікімора (Давид): Ой-ой, злякав. Одна я, бідненька працюю. І день і ніч, і день і ніч. І навіть зараз іду з роботи по лісі та як заребочу. Ось так – (дурно сміється)- всі білки з дерев впали — думали землетрус.

Лісовик (Юрків): Ой, Кікі, ти у нас професіонал! Не те що ці...телепні. (замахується).

Кікімора (Давид): А яка, хлопці у нас програма на сьогодні? Я собі зробила новий прикид : плаття з яскравого шмаття, прикрашене сушеними гусеницями, зачіска зі свіженької соломи...(крутиться)

Лісовик (Юрків): Красунечко наша.

Страшко (Подольський): Супер...

Водяник (Штойко): Кікімора, вона і є Кікімора...

Кікімора (Давид): Що ти сказав. Та я тобі ... (Починається бійка)

Лісовик (Юрків): (розкидає всіх) Ну ти, Водяник, прямий, як свинячий хвіст. Хто ж це жінкам правду каже? Кікочка, ти його не слухай. Ти у нас найчарівніша Кікімора в усьому Гнилому болоті. У тебе такі гарні противні маленькі очі, такий миленький мініатюрний носик та і вся ти у нас просто диво...Правда Страшко?

Страшко (Подольський): Ага, Кікі, ти навіть красивіша за мене...

Кікімора (Давид): Так ось, пустуни. Ви, мабуть, знов, як завжди будете в свято

на галявині лежати та своїми капостями хизуватися. А ось я чула, що в школі діти 4-Б готують свято, вони будуть танцювати, співати, жартувати.

Лісовик (Юрків): Мабуть буде весело.

Страшко (Подольський): *(мрійно)* Супер...

Водяник (Штойко): А ми знову будемо нудьгувати.

Кікімора (Давид): Так я вам і пропоную! Треба якось їм свято зіпсувати, а собі зробити!

Лісовик (Юрків): Молодець, Кікі. Щоб таке вдіяти, поганеньке-поганеньке.

Страшко (Подольський): А давайте їх з'їмо...

Кікімора (Давид): Подавишся, дурний ненажеро.

Водяник (Штойко): Може заллемо все водою, тоді їх чудові костюми зіпсуються.

Лісовик (Юрків): Я придумав краще! Ми поцупимо все, що вони до свята приготували і собі на Гнилому болоті таке свято влаштуємо для всієї Нечистої Сили.

Ну як?

Страшко (Подольський): Супер...

Водяник (Штойко): Ти мене вже дістав. Весь час одне і теж: СУПЕР, СУПЕР. Ти ще хоч одне слово знаєш?

Страшко (Подольський): Ага. Знаю. "Кльово". Так зараз уся молодь говорить, а я у неї вчуся.

Кікімора (Давид): Вчився би чомусь корисному.

Лісовик (Юрків): Годі сперечатися. Якщо ви згодні з моїм планом, треба швидко переходити до його виконання. Ти, Кікі, як найспритніша, відповідаєш за крадіжку костюмів і реквізиту. Ти — Водяник, поцупиш фонограми з музичним оформленням. Ти, Страшко... Щоб тобі доручити таке посильне...

Страшко (Подольський): Я можу піти в буфет і з'їсти у них всі пиріжки...

Лісовик (Юрків): Ні, тупачок, ти поцупиш якийсь реквізит, одним словом, все, що у них буде погано лежати.

Кікімора (Давид): Кажуть, у них завжди погано лежать мікрофони.

Страшко (Подольський): Супер. Ой, кльово.

Лісовик (Юрків): А я вкраду найголовніше — СЦЕНАРІЙ і стану режисером нашого свята.

Страшко (Подольський): Сценарій — це така булочка? Чи пампушка? (Облизується)

Кікімора (Давид): «Кльовий» ти мій! Сценарій — це важливий документ свята! У кого сценарій — той на святі — головний! Не побоюся цього слова — головний режисер!

Страшко (Подольський): *(в захваті):* Кльово! Круто! Класно! Яка ти, Кікімора, розумна...

Кікімора (Давид): Вперед, до справи!!! *(Всі кричать і вибігають.)*

Через декілька секунд вже повертаються з сценарієм, мікрофоном, ноутбуком.

Кікімора (Давид): Я навіть окуляри режисера забрала. Хі-хі-хі!

(Страшко залишається стерегти скриню.)

(Виходять Мальвіна і Буратіно і Жовта Шапочка.)

Жовта Шапочка. Привіт, друзі.

Мальвіна. Привіт, а чого в тебе шапочка жовта?

Жовта Шапочка. Я була дуже неслухняною і фея зачаклувала мою шапочку. Вона стане червоною тоді, коли зроблю добрий вчинок. А куди ви поспішаєте?

Буратіно. На свято «Прощавай, дитинство»

Жовта Шапочка. Але ж свята не буде. Я чула як раділи Кікімора, Лісовик, Страшко і Водяник. Вони вкрали сценарій свята, мікрофони, ноутбук.

Мальвіна. Так треба швидше все це знайти і повернути дітям.

Буратіно. А куди вони пішли?

Жовта Шапочка. У болото.

Буратіно. Ходімо за ними.

Жаба: Знаю, що вам треба, із задоволенням вам допоможу.

У гущину нашого казкового болота і вдень, і вночі охороняє Страшко чарівну скриньку. В цій скриньці — речі, які ви шукаєте. *(підходять до Страшка)*

Жовта Шапочка. Страшко, віддай нам будь ласка речі, які ви вкрали у дітей. Ми знаємо, що ти насправді не такий злий і поганий.

Страшко. Не віддам. Діти будуть веселитися, а мені буде сумно.

Мальвіна. А ти ходи разом з нами на свято і будемо всі разом веселитися.

Страшко. Гаразд. Тільки я піду покличу своїх друзів і ми прийдемо разом на свято.

Ведучий Слухайте! Слухайте!

Ведуча І не кажіть, що ви не чули!

Ведучий І не кажіть, що ви не бачили!

Ведуча Сьогодні в нашому шкільному королівстві свято!

Ведучий З нагоди закінчення початкової школи!

Ведуча Зустрічайте винуватців цієї події.

Ведучий Злинь же, музико, в небо гучніше,
В добру пору лунай, в добрий час!

Ведуча Вище голови! Йдіть веселіше,
Бо усі вже чекають на вас.

Звучить музика. На майданчик парами виходять четвертокласники.

Ведуча Знайомтеся!

Ведучий Якщо ви, звичайно, не знайомі.

Ведуча Веселий!

Ведучий Дружній!

Ведуча Пустотливий!

Ведучий Трішечки галасливий!

Ведуча Але вже успішно засвоївший всі науки початкової школи.

(разом). **Четвертий клас!**

I учениця Добрий день, шановні гості!

Раді вас вітати!

Всім бажаємо здоров'я

Й щастя повну хату!

Дорогі мами й тати,

Дідусі й бабусі!

Ми сьогодні знов зустрілись

У тісному крузі!

Наперед виходять учні-читці.

I учень Ми виступаємо на сцені,

Де почалось шкільне життя.

Провчилися ми чотири роки,

Й вони не кануть в небуття.

II учениця Зібрались дружно ми на свято

Сьогодні тут в останній раз.

Щоб нам удачі побажали

І перевели в п'ятий клас.

Багато доброго, нового

Життя відкриє ще для нас.

Та перша сходинка до нього

Для всіх нас буде перший клас.

Ведуча Давайте всі разом пригадаємо події минулих років.

Ведучий: РІК 2012-й. Ви ще не ходили до школи. Яким було тоді життя?

Пісня «Тишком нишком...»

(ведучі і учні)

1. Тишком нишком зникне осінь,
Закружляє білий сніг

В гості нас зима запросить,
Святкувати Новий рік
Пр-В
Білим білим снігом землю замело
Щоб усім на світі радісно було
Біла біла біла стала вся земля
Щоб були щасливі разом ти і я
2. Тишком нишком всі сніжинки,
Посідають на поріг
І засяє в нас ялинка,
Прийде свято Новий рік.
3. Тишком нишком прийде диво,
Привітає нас усіх.
Там де свято всі щасливі,
Там де свято завжди сміх.

(Батько сидить, читає газету. Заходить дочка). (Омельян Я., Гелій)

- Тату, а чому іде сніг?
 - Підеш до школи, дізнаєшся. Тату, а в Баби-Яги є бабенятка?
 - Які ще бабенятка? Звідки я можу знати?
 - Тату, а нащо коняці коси па плечах?
 - Запитай у коняки.
 - Тату, а мотоцикл не любить цукерки?
 - Не знаю, я його не запитував.
 - Тату, а ти не сердися, що я тебе про все питаю?
 - Що ти, моя дитино? Як можна?
- Адже, чим більше ти запитуватимеш, тим більше ти знатимеш.

От непосидюча. Хоч би швидше її до школи відправити.

Ведучий: РІК 2013-й. В цей рік першого вересня ви вперше переступили поріг нашої школи. Яким був цей день?

Пісня «Мама двері відчиня»
(ведучі, учні, Модла, Сорока)

Мама двері відчиня,
Проводжа до школи,
Не забудем цього дня ми в житті ніколи! (2р.)
А татусь нам говорив,
Як ішли ми в школу:
— Поважайте вчителів, слухайтесь у всьому. (2р.)

Не забудем цього дня
Ми в житті ніколи!
Найсвітліший край у нас, найсвітліші школи! (2р.)

Ведуча Ми пам'ятаєм той дзвінок веселий,
Що продзвенів нам перший раз,
Коли прийшли ми з квітами до школи,
В свій самий кращий перший клас!
Згадаємо разом ті радісні роки,
Веселі перерви, цікаві уроки...
Зовсім, зовсім недавно — чотири роки тому,
Ми, маленькі зернятка, прийшли в школу свою.

Ведучий Хвилювався, як ніколи!
Хвилювався я весь час!
Бо тоді я йшов до школи
Перший раз у перший клас.

Пісня першокласника
(ведучі, учні, Модла, Сорока)

Перший раз у перший клас
Ми йдемо охоче,
Ніжним голосом для нас
Продзвенів дзвіночок.
І сміється в небесах
Сонце, як ніколи,
В мамі сльози на очах – |
Я іду до школи. | (2)

Приспів:

*А у школі, а у школі
Є веселка кольорова,
І найкраща в цілім світі –
Перша вчителька моя.
А у школі, а у школі
Не сумуєм ми ніколи,
Бо учора - дошкільнята,
А тепер – одна сім'я!*

Прощавайте іграшки,
Гомінкий садочок,
Кличе в класи дітлахів
Золотий дзвіночок.
І сміється в небесах
Сонце, як ніколи,
В мамі сльози на очах – |
Я іду до школи. | (2)

Приспів. (2)

(Батько з газетою (задоволений). Заходить мати з сином та донькою.

Син надутий, кидає портфель. Батько на це зауважує:)

(Гелій – син, Модла – батько)

— Синку, що сталося? Ти такий засмучений! Хто ж посмів тобі зіпсувати свято першого вересня?

— Свято?! Нічого собі — свято! Чого ж ви не попередили мене, що це не на день, а на 11 років?! *(батько заспокоює сина, звучить уривок з пісні «Нагружать все больше нас»).*

Ведуча Давайте пригадаємо разом,
Як вперше на лінійці ми стояли,
Розгублені, кумедні і малі,
З-за квітів ледве виглядали.

Ведучий І палички у зошиті тонкому
Я написав рівненькі і прямі.
Щасливим біг із школи я додому,
Букварика тримаючи в руці.

Пісня «Мій букварик»

(ведучі, учні, Модла, Сорока)

Ведучий Продовжуємо нашу подорож.

2. Хто два рази родиться, а один раз помирає? (*Комаха*)
— А яка? (*Будь-яка*).
3. Корова без ніг, без тіла — скирту соломи з'їла. (*Піч*)
— О, все відгадали. І справді розуму набралися.
- Лисиця:* Я ж казала, що вони розумні.
Баба-Яга: Ну що ж, вирушайте у подорож.

**Пісня «Вчать в школі»
(співають всі)**

1. Букви в зошиті писати
і в альбомі малювати —
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Додавати і ділити,
менших себе боронити —
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі. (Двічі)
2. Від п'яти відняти два,
по складах читати слова —
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Вміти книжку берегти,
бути чемними завжди -
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі. (Двічі)
3. Круг накреслити як слід,
показати захід, схід -
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі.
Знати кожен материк
і не плутати міст і рік —
вчать у школі, вчать у школі, вчать у школі. (Двічі)

Ведучий РІК 2014-й

В цьому році ми дружно прийшли в 2 клас.

Ведуча На уроці рідну мову зараз будемо вивчати,
Розбирати кожне слово, щоб її нам краще знати.
Бо вона нам найрідніша, зрозуміла і ясна,
Поетична, найсвітліша і чарівна, як весна!

Ведучий: Багата в нас, красива мова,
В народі кажуть — калинова.
В ній райдуга барвистих слів,
Щоб ними передати
Усі відтінки почуттів,
Все гарно описати!

Ведуча: То ж вивчаймо рідну мову
Вже тепер, з маленьких літ.
Українське наше слово
Хай звучить на цілий світ!

(*Наперед виходять учениця та учень.*) (*Омелян Оля, Гелій*)

Учениця Яке завдання в нас було, Петро?

Учень Позначити число
В іменниках «штани» й «весна»:
Чи одна, чи множина.

Учениця То ти вже виконав, чи ні?

Учень «Весна», це ясно, в однині.

От зі «штанами» щось не те...
Завдання дуже непросте...

Учениця І чим же, поясни мені,
Оці «штани» такі складні?
У чому складність? Поясни.

Учень У чому складність? Бо «штани»
До половини — одинина,
А трохи нижче — множина!

Ведучий РІК 2015-й

(Діти сміються, виходять. Жінка заходить, чоловік звертається до неї).

(Сорока, Модла – тато, Гелій – син))

— Жінко, чого це вони так розходилися?

— Та знайшли на горищі твого щоденника за 6 клас. *(Батько чує потилицю. Мати посміхається. Підходить син).*

— Пам'ятаєш, тату, ти казав, що у тебе були колись погані оцінки?

— Чого це ти раптом згадав?

А ну покажуй свій щоденник, ледацюго. *(Бере щоденник, охає, хитає головою).*

— Тату, як ти думаєш, це спадковість чи поганий вплив середовища?

Пісня

«Дитинство моє, як лелеки»

(ноти і фонограму див. Школа співу II клас)

Дитинство моє, як лелеки,
У вирій летить назавжди
Далеко, далеко, далеко...
Не вернемося більш ми туди

Мамусині лагідні руки
Так ніжно його берегли
Твоїми молитвами, рідна,
Ми Бога в дитинстві знайшли

І Вам я завдячую, мамо,
Дитинством щасливим своїм
Як яблунька ніжна, весняна
Мені Ви завжди молоді

Дитинство моє, як лелеки,
У вирій летить назавжди
Я дякую Вам, моя мамо,
За те, що його зберегли.

Ведучий На протязі всього нашого навчання школа і батьки прививали любов та пошану до рідної мови, України, книги. Тож подякуємо батькам, які разом з вами ходили до школи, жили вашими бідами і радіщами.

Сценка «Торт для матусі»

Учасники: мама (**Омелян Оля**), (дівчинка - **Сорока**, 1 хлопчик – **Гелій**, 2 хлопчик - **Модла**)

Дівчинка: Мамо, ми тобі на свято торт спекли

Це ми самі!

Всі: Це дарунок наш тобі!

Мама: Ой, спасибі, мої любі!

Принеси, Андрійко, ніж!

1 хлопчик: Мамо, ну давай же, ріж!

Мама: Щось не ріжеться, не знаю,
Тут, здається, щось стирчить...
2 хлопчик. Це ж мій ключ! А я шукаю!
А він, капосний, мовчить!
Мама: Тут іще якась «начинка».
Дівчинка: Ой, та це ж мій олівець!
1 хлопчик: Ну й роззява ти, Іринко!
Мама: Тут ще й синій гребінець!
2 хлопчик: Може там іще щось є?
Мама: Є! Ось маєш.
1 хлопчик: Це моє. (бере солдатика)
Мама: І нарешті папірець.
2 хлопчик: Я пропав, це все, кінець!
Це мабуть, щоденник мій.
Дівчинка: Ну й роззява ти, Андрій!
1 хлопчик: Всі труди пропали наші...
Дівчинка: Схожий наш пиріг на кашу...
2 хлопчик: Мамо, вибач, ми хотіли
Піднести сюрприз тобі.
Мама: Це вдалося вам!
Мийте руки, вас чекає мій обід.
1 хлопчик: Хто завжди нам допоможе?
Хто все вміє і все може?
2 хлопчик: Хто все зробить, як годиться?
Хто ця мудра чарівниця?
Дівчинка: В цілیم світі найдобріша,
Найдорожча, наймиліша,
Лагідна і ніжна сама?
Всі: Ну, звичайно, наша мама!

Пісня «Ми уже не малята»

Ми уже не малята,
Не малі дошкільнята —
Чотири роки училися ми,
За контрольні хвилювались,
На перервах пустували,
А найбільше в футбол грали ми.
Приспів:
Ми читаєм, і рахуєм,
Додавати вмієм всі.
Ой, як жаль нам, що вже підем
В п'ятий клас ми всі.
Наші тата й матусі,
Ви були нам, як друзі,
Разом з нами училися ви:
Букваря прочитали,
Сто задач розв'язали,
Кожну букву виводили ми,
Ми спасибі кажем щиро

(Муз. «Пусть бегут неуклюже».)

*І бабусям й дідусям.
За турботу, за терпіння —
Щиро вдячні вам.*

Ведучий — Рідне слово! Скільки в ньому чарівних звуків, материнської лагідності і доброти, мудрості земної закладено ще нашими предками.

Ведуча — Українка я маленька, українці батько й ненька.
На Україні я родилась, в свою маму удалась,
Все, що рідне, я кохаю, всім, хто рідний, помагаю.
Своє ціню, свого вчуся, і до рідного горнуся.
І чужого я навчаюся, але свого не цураюся.
Знайте, що найкраще діло – свого боронити сміло.

Ведучий — Раз мені казала мати:
«Можеш мов багато знати.
Кожну мову шанувати, та одну із мов усіх,
Ти у серці, щоб зберіг».
В серці ніжну і погідну збережу я мову рідну.
— Батько мені каже: «З книгою дружи,
Рідну мову, синку, завжди бережи.
Мову, ту, що люди рідною зовуть,
Ти ніде ніколи, синку, не забудь.
Рідне слово, пісню — завжди серцем чуй,
Як Вітчизну й матір, їх люби й шануй».

Пісня «Рідна мова»

Лине Україною мова серцю милая,
Я заплету мелодію в слова.
Що було полинуло за водою сплинуло,
Але мова рідная жива.
Приспів:
Не зів'яне джерело, у моєї мови..
Буйним садом зацвіло, українське слово.
І малечі заспіва мама- українка,
Як з лелечого крила падала пір'їнка.
Лине поміж веснами, понад перевеслами
Гордовито павою проплива,
Віді сну прокинулась, зацвіла калиною,
Соловейком радісно співа

Приспів

Ведучий: **РІК 2016-й**

А зараз — перерва!

— Деякі учні люблять перерви більше, ніж уроки, бо на них можна розповідати цікаві історії, випадки.

Ведуча, ведучий, Голяк

— Просив друзків своїх Семен:
— Знаннями, хлопці, поділіться!
Не знаю скільки треба «Н»
Писать в іменнику «рушниця»?
— Ех, ти! — срамив його Миколка —

Порожня в тебе голова!
Одне — якщо це одностволка,
А як двостволка — значить, два.

(Омелян Ярина, Гелій)

— Ти ж, Петро, бачив, що ката
Тягнув наш Вітя за хвоста!
Чому його не зупинив?
Та руки зайняті я мав!
за голову тримав.

(Омелян Ярина, Голяк)

— Назаре, ти зізнався вдома, що одержав двійку з математики?
— Так.
— Ну і що.
— А нічого: тоді якраз у нас нікого вдома не було.

(Ведучий, Гелій)

Ну що мені, сину, ти скажеш тепер:
Навіщо ти двійку в щоденнику стер?
Та ти ж мені, тату, недавно товкмачив:
«Щоб двійок у тебе я більше не бачив».

(Модла, Басараб)

Лікарю, у вас немає нічого обезболюючого?
А що в тебе болить?
Та зараз нічого, але ввечері тато буде мій щоденник перевіряти.

Пісня «Моє дитинство»

Моє дитинство, ти куди біжиш?
Моє дитинство, ти куди спішиш?
Ти почекай, спини швидкий свій біг,
Щоб я награтись ще з тобою зміг.

Приспів:

*А я би так, а я би так хотів
Ганяти знову на дахах котів,
Малу Наталку подразнити в грі,
На самокаті мчати по дворі.*

Моє дитинство, ти куди пішло
І де куток свій затишний знайшло?
Свого дитинства не наздожену,
Про нього згадку маю лиш одну.

Приспів:

(на сцену піднімається маленька дівчинка з кулькою в руці)

Дівчинка: Ти пізнала мене?
Ведуча. Здається так... Ти - моє дитинство...

Дівчинка: - Сьогодні я покидаю тебе.
Ведуча. Не поспішай, побудь ще мить.

Дівчинка: - Я буду приходити у сни, а ти згадуй мене. Пам'ятаєш, русявого хлопчика, що смикав тебе за кіски?

Ведуча: Пам'ятаю.

Дівчинка: - А пам'ятаєш те свято, на якому ти була Весною?

Ведуча. Пам'ятаю.

Дівчинка: - А той день, коли одержала першу «дванадцятку»?

Ведуча:- І це пам'ятаю. Дякую тобі за все.

Дівчинка: - Прощавай...

Ведуча:- Прощавай, моє дитинство!

(дівчинка співає пісню)

«Дитинство наше радісним було»

Дитинство наше радісним було
Та раптом відзвеніло й відцвіло,
Злетіло тихо в сині небеса
І, мабуть, не повернеться назад.

Приспів:

*Зачекай, моє дитинство! Зачекай!
Не спіши летіти у далекий край!
Наче птаха, білі крилоньки згорни, |
Щоб подовше ми лишалися дітьми! | (2)*

А я кричу дитинству: "Зупинись!"

А я його благаю: "Повернись!"

Воно сміється лагідно мені:

Я повернусь до тебе уві сні...

Приспів.

Все далі в небі зірка осяйна,
Мені завжди світитиме вона,
Від лиха берегтиме у житті,
Освятить всі дороги і путі.

Приспів. (2)

Ведучий: Швидко роки пролетіли

І в пам'яті спогад лише залишили.

Та вкотре згадаємо перший дзвінок

Й четвертого класу останній урок.

Ведуча: Ось і завершується наше свято

Пахне медом і квітами,

А найбільше – волею,

Хоч розлучатися жаль з початковою школою.

Ведучий: На цьому наше свято закінчується. Нехай збуваються всі ваші мрії і бажання.

Пісня „Маленька країна”.

Десь за горами, за лісами,

Десь на оцій землі...

Казка чарівна проживає,

Що стринеться тобі й мені.

Світ весь навколо заіскриться,

Станеш щасливим ти.

З казки чарівної, жар-птице,

Мрії усі здійсни!

Приспів: Мрія моя ясна,

Мрія твоя ясна...

Хто розповість і хто підкаже,

Де вона, де вона...

Мрія моя ясна,

Мрія твоя ясна...

Хай же здійсниться кожна мрія

Найдивовижніша!